

GRUP DE TREBALL: ABAD, BENITO, CARBO, COSTA, FINGERHUT, JULIAN, MERCADER, MUNTADAS, PORTABELLA, RIBE, ROVIRA, SALS, SANTOS, SELZ, TORRES.

ART I CONTEXT

Gener, 1974

ART I CONTEXT

A partir del marc d'aquesta ponència i per tal de donar un sentit a la nostra presència ací, volem intentar de fer un anàlisi crítica de les alternatives que des de l'òptica del nostre grup es troben a la pràctica de l'art.

Creiem imprescindible recordar previament i en síntesi (així mateix ho férem a la proposta de treball del 2 d'octubre de 1973) els factors que determinen el medi cultural dins el nostre país:

- 1.- Manteniment del concepte d'autonomia de l'avantguarda artística deslligada del context de la lluita de classes.
- 2.- Reducció de la pràctica artística a la categoria d'activitat sobre-estructural.
- 3.- Impediment de convertir la pràctica artística en una pràctica significant a partir d'una teoria de l'art.
- 4.- Especulació sobre el resultat final (objecte artístic - borsa de l'art).
- 5.- Sublimació de la funció de l'art i del propi artista per a mantenir la borsa de l'art (crítica idealista al servei de l'especulació).

Per tant, dins del nostre mitjà cultural i en una realitat socio-política molt determinada, la situació és precària d'acord amb:

- a.- Manca de mitjans econòmics.
- b.- Manca d'informació.
- c.- Aïllament.
- d.- Colonització.

e.- Autodidactisme.

f.- Confusió i desarrelament.

g.- Cap entrada als mitjans de comunicació.

Davant aquesta situació, creiem que l'esquema, que ja donarem com avançament, és el que ha de servir com a pauta per a assenyalar la zona conflictiva de l' AVANTGUARDA i COMUNICACIO; ARTISTA i OBRA, TENDENCIES ARTISTIQUES i SECTOR; ara i al nostre país.

ESQUEMA DE L'OCTUBRE DEL 1973

AVANTGUARDA i COMUNICACIO

- 1.- La incomunicació del fenomen (obres) de l'avantguarda artística amb les masses.
- 2.- La no participació de les masses al conflicte artístic: art-avantguarda ideològicament i políticament inscrit a les masses.
- 3.- La inserció política de l'avantguarda artística revolucionària a la línia de masses. Estratègia de classes.
- 4.- Actitud de l'avantguarda política enfront del problema de l'avantguarda artística: pragmatisme en la utilització i manipulació del producte artístic com a forma de mobilització político-cultural. El no accés de les masses al procés cultural.
- 5.- Conseqüències d'aquesta tàctica cultural a l'estratègia revolucionària: regressió a les formes burgeses, contradicció entre la forma d'introduir el fenomen artístic a les masses i les relacions econòmiques i socials del seu entorn (socialisme).

ARTISTA i OBRA

- 1.- L'artista que respon i contesta l'obra amb l'obra (contradicció que l'invalida) assumeix una funció idealista i romàntica amb les masses. Transcendeix el procés històric en un procés subjectiu a l'espera de les masses.
- 2.- L'artista que qüestiona l'obra com a producte i resultat d'un procés històric sotmès i manipulat per la ideologia dominant (relacions de producció). Desmantellament i posar en evidència mitjançant diverses disciplines per a aconseguir una funció crítica del llenguatge des d'una posició de classes.

TENDENCIES ARTISTQUES i SECTOR

- 1.- Necessitat d'un treball dins el sector artístic a partir de les diferents tendències artístiques i pràctiques del camp de l'art.
- 2.- La tendència assumida fora d'una consciència sectorial (individualisme). Pràctica artística-praxis social (sector).

Pensem que aquest esquema és vàlid per a la reflexió i per a explicar les circumstàncies d'avui i fins en quin punt aquestes obliguen a cercar un canvi o transformació. Sobre les seves possibilitats reals és com retrobarem l'autèntic treball a fer i l'articulació plurisectorial entorn d'una tasca comuna que ens permeti donar una resposta col·lectiva.